

РЕШЕНИЕ

№ 4634

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ**

при участието на секретаря **БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА**
като разгледа докладваното от **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ** Гражданско дело № 20221110120670 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на **А. М. С.**, с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, кв. „Южен парк“ 1, вх. Д, ет. 6, ап. 14 срещу **ЗАД „А-ц“ АД**, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ №2, представлявано от **Миролуб Панчев Иванов**, с която е предявен **осъдителен иск с правно основание чл. 405 КЗ във вр. с чл. 386 КЗ, вр. с чл. 79 ЗЗД, вр. с 86 ЗЗД** за сумите в размер на **14 761, 44** – главница, представляваща разходите за ремонт на лек автомобил марка „Мерцедес ЦЛС“, с рег. № СА4247ТР, за който е сключен договор за застраховка „Каско“ на МПС, обективиран в полица № 0306Х0468420, със срок на действие 20.04.2019 г. до 19.04.2020 г., , лихва за забава в размер на **2398, 90 лв.** за периода на отказа – 11.09.2020 г. до датата на подаване на исковата молба (18.04.2022 г.), ведно със законната лихва върху сумата от предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Ищцата твърди, че на 09.12.2019 г. при управлението на лек автомобил марка „Мерцедес ЦЛС“, с рег. № СА4247ТР А. С., в гр. София, на кръстовището на ул. „Бяла черква“ и „Петко Каравелов“, навлязла в лентата за насрещно движение и реализирала ПТП с лек автомобил „Пежо 307“, „Киа Спортидж“ и Хонда Джаз. За настъпилите по застрахования лек автомобил щети е образувана щета № 10319030111365 и същият е бил отремонтиран. Ищцата твърди, че ремонтът не бил извършен качествено, поради което е депозирала възражение при ищеца и е извършен контролен оглед на автомобила. С писмо с изх. № Л-5899/11.09.2020 г. ЗАД „А-ц“ уведомило ищцата, че е възникнал дефект единствено в лаково-бояджийското покритие и е дадено предписание за отстраняването му. Поддържа, че съществуват и множество други дефекти от извършения ремонт, а настъпилите вследствие на процесното ПТП вреди не са отстранени, като автомобилът не отговарял на техническите изисквания за безопасно управление. Заявява, че общата стойност на щетите възлиза на 14 761,44 лева. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва иска по основание и размер. Твърди, че във връзка с процесната претенция ответното дружество е образувана преписка по щета № 10319030111365, по

която е изплатено застрахователно обезщетение чрез ремонт в сервиз в общ размер на 23 929,50 лева, извършени с две плащания - на 09.04.2020 г. за сумата от 8 424,08 лева и на 13.08.2020 г. за сумата от 15 505,48 лева, заплатени на автосервиза, отстранил щетите. Поддържа, че с плащане на посочените суми задължението на застрахователя за репарирание на вредите е изпълнено. Оспорва действителната стойност на автомобила към датата на застрахователното събитие. Прави възражение за липса на застрахователно покритие за сумата на 34 117,09 лева, тъй като по претенцията са изплатени 23 929,50 лева, а по предходна претенция – 1822,01 лева. Оспорва причинно-следствената връзка между вредите и извършения ремонт, като сочи, че автомобилът е приет без възражение на 16.06.2020 г. В условията на евентуалност твърди, че е налице тотална щета, поради което размерът на застрахователно обезщетение следва да се определи съобразно действителна стойност на МПС, намалена със запазените части, както и със вече изплатените обезщетения в размер на 25 751,57 лева.

По делото е конституирано и трето лице – помагач: „Ивал Авто“ ООД, ЕИК:175337153.

От събраните по делото доказателства, съдът изграждайки вътрешното си убеждение, прави следните изводи от фактическа страна:

На 17.04.2019 г. между А. М. С. като собственик на лек автомобил марка „Мерцедес ЦЛС 350“ с рег. № СА 4247 ТР, и застрахователно дружество ЗАД „А-ц“ АД, ЕИК: *****, е сключен договор за застраховка „Каско“ на МПС, полица № 0306X0468420, със срок на действие 20.04.2019 г. до 19.04.2020 г. (л. 6 по делото)

На 09.12.2019 г. е настъпило застрахователно събитие: при управление на горепосочения автомобил по ул. „Бяла черква“ и „Петко Каравелов“, навлязла в лентата за насрещно движение и реализирала ПТП с лек автомобил „Пежо 307“, „Киа Спортидж“ и Хонда Джаз.

Причинени са материални щети, като дружеството е било редовно уведомено. Образувана е щета №10319030111365 (л. 12-13 по делото), а ремонтът бил възложен на „Ивал Авто“ ООД.

На 17.08.2020 г. след извършения ремонт ищцата направила възражение до ЗАД „А-ц“ АД поради недоволството си от свършената работа. (л. 14 от делото)

На 11.09.2020 г. ищцата получила отговор от застрахователното дружество относно нейното възражение, като приели за възникнал дефект – дефект в лаково-бояджийското покритие на предния капак. (л. 15 по делото)

С приета по делото съдебно автотехническа експертиза се установява, че общият размер на дължимата сума за обезщетение на вредите 14 761, 44 лв. В същия смисъл са и АТЕ и допълнителна АТЕ, изготвени за гр. д. №9688/2021 г. по описа на СРС, 44 състав.

Вещото лице констатира както в заключението си, така и в открито заседание, че е налице некачество ремонт на лекия автомобил.

Съдът кредитира заключението на вещото лице, тъй като същото е обосновано и съответства на останалите писмени доказателства по делото.

От събраните по делото доказателства, съдът изграждайки вътрешното си убеждение, прави следните изводи от правна страна:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 405 КЗ във вр. с чл. 386 КЗ, вр. с чл. 79 ЗЗД, вр. с 86 ЗЗД.

Искът е процесуално допустим - налице е активна и пасивна процесуална легитимация - ищцата твърди, че в качеството на застраховано лице, е била страна по застрахователен договор "Каско" на МПС при при ответното ЗАД „А-ц“ АД, като застраховател, както и факта, че в резултат на настъпило ПТП е получила увреждания на автомобила си, при отказ от застрахователя да изплати дължимото, поради настъпилото застрахователно събитие, застрахователно обезщетение.

Застрахователния договор е договор, с който застрахователят се задължава срещу плащане на премия да поеме определен риск и при настъпване на застрахователно събитие да заплати на застрахования или на трето ползващо се лице застрахователно обезщетение или сума. Със същите правни белези се характеризира и договорът за имуществено застраховане по чл. 399 КЗ, който има за предмет оценени в пари права на застрахования. Легалната дефиниция на чл. 342 КЗ сочи ясно, че целта и смисълът на застрахователния договор се свеждат до осигуряване на застрахователно покритие срещу рисковете на съответния вид застраховка. С оглед целта на договора, от момента на влизането му в сила за застрахователя възниква задължение да носи риска от настъпване на предвидените застрахователни събития и при евентуалното им осъществяване да заплати на застрахования обезщетение за претърпените вреди, определено при имуществените застраховки по правилото на чл. 405 КЗ (в този смисъл - *Решение № 173 от 22.11.2013 г. по т. д. № 727/2012 г., Т. К. II Т. О. на ВКС*).

За да бъде уважен предявения иск в тежест на ищцата е да докаже, че:

- 1) сключен валиден застрахователен договор "Каско" между страните;
- 2) настъпило застрахователно събитие;
- 3) застрахователят да е уведомен за настъпилото застрахователно събитие и да е допуснат да извърши оглед на увреденото имущество, както и да са представени поисканите от застрахователя документи, пряко свързани с установяване на събитието и на размера на вредите;
- 4) причинени вреди на застрахованото имущество, които да се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилият покрит застрахователен риск;
- 5) застрахователят да не е заплатил застрахователно обезщетение в уговорения срок, който не може да бъде по-дълъг от 15 дни и/или да е отказал заплащането му.

В тежест на ответника е да докаже наличие на основание за отказ да се изплати застрахователното обезщетение.

Страните не спорят, че между тях е бил налице сключен и действащ към момента на настъпване на застрахователното събитие на 09.12.2019 г. договор за застраховка „Каско“ на МПС, полица № 0306X0468420, със срок на действие 20.04.2019 г. до 19.04.2020 г.

По делото са спорни следните въпроси:

1. Основателен ли е отказът на застрахователя да заплати на ищцата застрахователно обезщетение, съобразно чл. 408 КЗ?
2. Какъв следва да е размерът на обезщетението, което е трябвало да се заплати?

Основанията, при които застрахователят по имуществена застраховка може да

откаже изплащане на застрахователно обезщетение, са уредени в закона. Общото помежду им е, че правото на отказ от изплащане на обезщетение е признато във връзка с неизпълнение на задължения на застрахования, които по силата на закона или по волята на страните са значителни от гледна точка на интереса на застрахователя, защото имат отношение към настъпването на застрахователното събитие и/или към вредите от него. Конкретните проявни форми на основанията за отказ са предмет на уговаряне в застрахователния договор и в общите условия, в които следва да е установено и дължимото от застрахования поведение - задълженията, чието неизпълнение освобождава застрахователя от отговорност за плащане на обезщетение. Независимо от спецификата на основанията, застрахователят не може да откаже да изпълни задължението си по чл. 405, ал. 1 КЗ, ако поведението на застрахования не е рефлектирало неблагоприятно върху проявлението на риска, върху възможността за ограничаване и предотвратяване на вредите или върху техния обем. Правно значимо за отказа е само това поведение на застрахования, което е последващо спрямо възникването на застрахователното правоотношение и съставлява неизпълнение на произтичащи от закона, от договора и/или от общите условия изисквания за действия или бездействия, насочени към предотвратяване на събитието и на вредите или към ограничаването им (в този смисъл- *Решение № 173 от 22.11.2013 г. по т. д. № 727/2012 г., Т. К., II Т. О. на ВКС*).

В случаите, когато е налице отказ застрахователят да изплатено застрахователно обезщетение, спорът дали този отказ е основателен или не, се свежда до това дали съществуват или не основанията посочени в отказа.

На първо място, възражението, че с направения ремонт задължението на ответника за обезщетяване на вредите за изпълнено не може да бъде споделено. Според САТЕ некачественият ремонт е причината за възникналите и констатирани щети, които по своята същност не представляват нови щети, а са свързани с некачествено отремонтване на автомобила след ПТП, осъществено застрахователно събитие. В този смисъл не може да се приеме, че отговорността на застрахователя е изчерпана. Той може да търси чрез регресен иск към третата страна- помагач сумите, които се претендират по настоящото дело.

На следващо място, по отношение на доводите на ответника, че е налице тотална щета, това беше опровергано от заключението по САТЕ.

Доказа се причинно-следствена връзка между щетите и некачествения ремонт, който е бил извършен. Според заключението на вещото лице не е налице тотална щета, а стойността необходима за възстановяване на констатираните увреждания от некачественото отремонтване на процесното МПС (14761,44 лв) е 44% от неговата действителна стойност (33615, 00 лв).

Ето защо се налага изводът, че претенцията за главница следва да се уважи по основание и размер, а доколкото паричното задължение е дължимо и изискуемо, то като законна последица от това се дължи обезщетение в размер на поисканата законна лихва, считано от датата на подаване на искова молба до окончателното ѝ изплащане.

По отношение на иска с правно основание чл. 86 ЗЗД:

Ищцата претендира да ѝ бъде заплатена и лихва за забава върху дължимото обезщетение. С оглед на уважаването на главния иск, следва да бъде уважен и акцесорния иск, предвид наличието на предпоставки за това.

Предвид изхода от спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в тежест на ответника следва да се възложи заплащането на направените от ищеца съдебно-деловодни

разноски, в т.ч. за адвокатско възнаграждение.Направено е и възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, което е основателно и той следва да се намали до размера на 1500 лв., което е съобразено с правната и фактическа сложност на делото.

Така мотивиран, СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „А-ц“ АД, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ №2 да заплати на А. М. С., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, кв. „Южен парк“ 1, вх. Д, ет. 6, ап. 14 сумата в размер на **14 761, 44**, представляваща разходите за ремонт на лек автомобил марка „Мерцедес ЦЛС“, с рег. № СА4247ТР, за който е сключен договор за застраховка „Каско“ на МПС, обективиран в полица № 0306X0468420, със срок на действие 20.04.2019 г. до 19.04.2020 г., ведно със законната лихва от 18.04.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА ЗАД „А-ц“ АД, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ №2, да заплати на А. М. С., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, кв. „Южен парк“ 1, вх. Д, ет. 6, ап. 14, сумата от **2398, 90 лв.** лихва за забава за периода от 11.09.2020 г. до 18.04.2022 г.

ОСЪЖДА ЗАД „А-ц“ АД, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ №2 на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от 2576,46 лв., за съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____